

Riksdagens snabbprotokoll

2025/26:115

Tisdagen den 5 maj

Kl. 13.00–14.08

Det justerade protokollet utkommer inom tre veckor eller vid den tidpunkt som talmannen bestämmer. Talare som vill göra anmärkningar mot snabbprotokollet ska anmäla detta senast kl. 12.00 den tredje vardagen efter sammanträdet.

§ 1 Justering av protokoll

Protokollen för den 13 och 14 april justerades.

§ 2 Meddelande om frågestund

Tredje vice talmannen meddelade att frågestund skulle äga rum *torsdagen den 7 maj kl. 14.00*.

§ 3 Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Följande skrivelser hade kommit in:

Interpellation 2025/26:446

Till riksdagen

Interpellation 2025/26:446 Felaktiga dödförklaringar

av Åsa Eriksson (S)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 2 juni 2026.

Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 29 april 2026

Socialdepartementet

Elisabet Lann (KD)

Enligt uppdrag

David Oredsson

Expeditionschef

Interpellation 2025/26:447

Till riksdagen

Interpellation 2025/26:447 Borttagandet av ersättningen för höga sjuklönekostnader

av Patrik Lundqvist (S)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 19 maj 2026.

Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 4 maj 2026

Socialdepartementet

Anna Tenje (M)

Enligt uppdrag

David Oredsson

Expeditionschef

Interpellation 2025/26:456

Till riksdagen

Interpellation 2025/26:456 Organhandel

av Nina Gholam Ali Pour (SD)

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 2 juni 2026.

Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 4 maj 2026

Socialdepartementet

Elisabet Lann (KD)

Enligt uppdrag

David Oredsson

Expeditionschef

§ 4 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:

Propositioner

2025/26:251 till socialutskottet

2025/26:254 till försvarsutskottet

2025/26:258 till konstitutionsutskottet

2025/26:260 till utbildningsutskottet

2025/26:262–265 till socialförsäkringsutskottet

Motioner

2025/26:4101, 4108, 4110 och 4118 till finansutskottet

2025/26:4103, 4125 och 4135 till trafikutskottet

§ 5 Ärenden för bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:

Justitieutskottets betänkande

2025/26:JuU9 En mer rättssäker och effektiv domstolsprocess

Försvarsutskottets betänkande
2025/26:F6U13 Explosiva varor – förbättrade möjligheter till kontroll

Näringsutskottets betänkanden
2025/26:NU19 En mer ändamålsenlig prövning av kärntekniska anläggningar
2025/26:NU22 Nya verktyg för stärkt konkurrens i privat och offentlig verksamhet

Konstitutionsutskottets betänkande
2025/26:KU36 Integritet och ny teknik 2020–2024

Skatteutskottets betänkanden
2025/26:SkU21 Det skatterättsliga företrädaransvaret – nya regler om befrielse och rådrum
2025/26:SkU22 Åtgärder mot mervärdesskattebedrägerier

Civilutskottets betänkande
2025/26:CU37 Kommunala hyresgarantier för en socialt hållbar bostadsförsörjning

Utbildningsutskottets betänkande
2025/26:UbU17 Framtidens yrkeshögskola

§ 6 Svar på interpellation 2025/26:437 om lönetransparensdirektivet

Anf. 1 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Sofia Amloh har frågat mig varför jag och regeringen väljer att inte implementera lönetransparensdirektivet.

Jag vill tacka ledamoten för frågan och engagemanget. Lönediskriminering och osakliga löneskillnader måste bekämpas. Kvinnor och män ska ha samma möjligheter och villkor i fråga om betalt arbete som ger ekonomisk självständighet livet ut.

Våren 2023 antogs EU:s lönetransparensdirektiv, med syftet att osakliga löneskillnader ska bekämpas effektivare. Trots det viktiga syftet röstade Sverige nej till direktivet på grund av att utformningen inte är anpassad för svenska förutsättningar, inte ger tillräcklig flexibilitet för nationella lösningar och riskerar att skapa onödigt administrativ börda.

Utmaningarna med att genomföra direktivet i en nationell kontext är stora, både för oss i Sverige och i andra EU-länder. Den bästa lösningen för Sverige är därför att direktivets genomförandetidpunkt skjuts upp och att vi på EU-nivå hittar lösningar på de utmaningar som finns med direktivet. I detta utesluter inte regeringen att en omförhandling av vissa delar av direktivet måste ske.

Att införa regelverk som inte uppfyller sitt syfte på ett effektivt sätt är dåligt för jämställdheten och för EU:s konkurrenskraft. Därför agerar nu regeringen.

Anf. 2 SOFIA AMLOH (S):

Fru talman! Tack, statsrådet, för svaret! På svaret låter det som om regeringens hållning nu är väldigt skeptisk och att man nu försöker hantera detta på det sätt som frågan kräver. Det är intressant.

Vi kan backa tillbaka lite och se vad den här historien har handlar om. Precis som statsrådet sa i svaret kom beslutet från EU 2023. Det är klart att det kommer många direktiv och förordningar från EU som Sverige inte alltid håller med om i alla delar eller ens har röstat för, framför allt när det kommer till arbetsmarknadsområdet, då vi har en modell som nästan inget annat EU-land har. Detta är alltså inget konstigt eller unikt. Men vi har ju implementerat direktiv tidigare trots att vi har haft den hållningen.

Vi tillsatte en utredning som kom i maj 2024. Den har statsrådet haft på sitt bord. Hon vet vad utredningen säger om hur direktivet ska implementeras i Sveriges lagstiftning. Men ändå har det dröjt ända till januari 2026 innan man presenterat en lagrådsremiss. Man har alltså haft ganska lång tid på sig att begrunda detta.

Man väljer alltså att ta fram en lagrådsremiss – en remiss som förvånar många och upprör i stort sett alla parter på arbetsmarknaden. Den ligger nämligen inte i linje med vad utredningen föreslår, och den skulle varken minska lönegapet mellan män och kvinnor på svensk arbetsmarknad eller göra det transparent – detta var ju annars något man hade stora ambitioner om att direktivet skulle generera.

Inte minst uttryckte statsrådet själv sådana ambitioner, för i den budgetdebatt vi hade här i kammaren i december 2025 sa hon: ”Kvinnor tjänar fortfarande mindre än män. Nu får Diskrimineringsombudsmanen muskler att jobba effektivt med genomförandet av EU:s lönetransparensdirektiv. Att synliggöra osakliga löneskillnader kan och kommer att förbättra förutsättningarna för att kvinnor och män ska få lika lön för lika arbete.” Jag håller helt med. Det var den gemensamma ingången.

När kritik kommer från Svenskt Näringsliv, SKR, LO, TCO och Saco mot regeringen är den svidande och omfattande. Det förslag man går fram med är inte gynnsamt och inte i linje med det direktivet. Jurister från Svenskt Näringsliv och SKR visar att man kan implementera direktivet på ett annat sätt, men regeringen vägrar att lyssna på det.

Den 5 mars var ministern i arbetsmarknadsutskottet. Där fick vi möjlighet att ställa frågor: Ska ni gå vidare med lagrådsremissen? Ska detta implementeras? Ska Sveriges riksdag genomföra detta före sommarens slut? Jag kände mig kanske något dum på utskottssammanträdet, men jag tror att jag frågade statsrådet och regeringen tre gånger om man verkligen tänkte gå fram med lagrådsförslaget, och då var svaret ja.

Sedan tog det inte ens tre veckor innan man drog tillbaka förslaget. Man går så långt som att säga att man vill gå tillbaka till EU och omförhandla delar. På utskottssammanträdet sa man att detta inte var möjligt.

Varför väljer man nu att hantera denna fråga så anorlunda med så kort varsel?

Anf. 3 EVA LINDH (S):

Fru talman! Tack för att jag får delta i debatten, och tack till min kollega Sofia Amloh som har lyft frågorna! Det är väldigt viktiga frågor.

Låt mig börja med det som det faktiskt handlar om: jämställdhet och jämställda möjligheter för kvinnor och män i Sverige. Detta bekymrar mig, för jag tycker inte att den här regeringen har gjort förutsättningarna för kvinnors jämställda möjligheter bättre, antingen det gäller ekonomiskt eller deras deltagande i samhället.

Jag hade önskat att jag skulle kunna stå här och berömma ett statsråd från Liberalerna. Socialdemokraterna och Liberalerna har ju i historien kämpat tillsammans för jämställdhet. Vi har kämpat för att förbättra på många områden. Det var det som gjorde att Sverige var främst i världen när det gällde jämställda möjligheter för kvinnor och män.

Det vi ser nu är att det backar. Gång på gång under mandatperioden har de budgetar som SD-regeringen lagt fram försämrat förutsättningarna för kvinnor. Man har försämrat möjligheterna för kvinnor att stå starka, till exempel så att en utsatt kvinna kan lämna en våldsam man. Man har också försämrat grunden för jämställda möjligheter för kvinnor och män. Den här regeringen har försämrat jämställdheten i Sverige.

Det är återigen männen som står som vinnare i alla de budgetar som den här regeringen har lagt fram. Varför nämner jag detta? Jo, eftersom det här är grunden i statsrådets svar. Utifrån mina tidigare debatter med statsrådet tvekar jag inte – jag är övertygad om att Nina Larsson är engagerad i jämställdhetsfrågor. Men det engagemanget och den kraften verkar inte ha smittat av sig på resterande statsråd i regeringen, och då blir det svårt att få igenom saker.

Var står vi när direktivet kommer? Vi är femte från botten av alla EU:s medlemsländer när det gäller utvecklingen mot jämställdhet. Utvecklingen går alltså inte framåt, utan vi ligger nu i botten. Lönegapet har ökat och är större än för sex år sedan. När regeringens svar på direktivet kommer finns inget jättestort förtroende.

Jag läser i statsrådets svar: ”Därför agerar nu regeringen.” Då undrar jag: Vad innebär det? På vilket sätt agerar regeringen? Vad är det man gör för att implementera det här? Den här debatten är inte till för att behandla hela jämställdheten, men jag undrar också: På vilket sätt agerar regeringen för att förbättra jämställdheten för kvinnor i dag? Jag ser nämligen inte att den gör det, vilket jag är väldigt bekymrad, ledsn och orolig över.

Vi behöver svar på den fråga som Sofia Amloh har ställt. Vad händer? Varför agerar inte regeringen när det gäller det här direktivet eller andra frågor som berör jämställdheten i Sverige?

Anf. 4 Jämställdhetsminister NINA

LARSSON (L):

Fru talman! Jag tackar ledamöterna Amloh och Lindh för inläggen och frågorna.

Jag vill börja med att säga att Sverige kommer att implementera lönetransparensdirektivet. Även om Sverige initialt röstade emot direktivet i EU är ambitionen med det att hitta bra och effektiva sätt att öka transparensen och därmed också minska det osakliga lönegapet mellan män och kvinnor.

Detta är något som vi måste arbeta oerhört aktivt för. Därför väljer vi också att begära stopp för införandet och göra det möjligt att tillsammans med övriga medlemsländer och kommissionen hitta en lösning som leder till de effekter som direktivet åsyftar, nämligen ett effektivt jämställdhetsarbete kopplat till ökad transparens och insyn för mer jämställda löner.

Sverige går mycket riktigt alltid in med ambitionen att implementera direktiv på bästa tänkbara sätt utifrån de svenska förutsättningar som råder. Detta var också regeringens ingång i arbetet med lönetransparensdirektivet. Parallellt med detta har vi kontinuerligt haft en dialog med övriga medlemsländer och har allteftersom fått ett ökat utbyte med andra medlemsländer.

Fler länder upptäcker nämligen att det finns stora utmaningar med den väldigt stelbenta och detaljerade styrning som det här direktivet innebär. För svensk del handlar det om lönebegreppet men också tidsaspekten och tidslinjen för införandet. Fler EU-länder har också aviserat att de avser att omförhandla direktivet när det gäller införandetiden och delar av innehållet. Vi för löpande en dialog om detta.

Det är av yttersta vikt att försöka hantera båda dessa delar. Vi behöver hitta effektiva verktyg för att öka jämställdheten så att ambitionen om ökad transparens och insyn kan leda till ett minskat lönegap, men vi behöver även värna goda och flexibla förutsättningar för arbetsgivarna och näringslivet. I samklang med andra medlemsländer och efter att ha fört en dialog om hur de avser att implementera direktivet landade vi i att vi behöver dra i bromsen och se till att direktivet kan införas på ett sätt som ger den effekt som åsyftas. Något annat vore att hantera detta på ett oansvarigt vis.

Departementets och regeringens bedömning var att vi i delar inte kunde luta oss mot den utredning som fanns rörande lönebegreppet. Om vi ska hantera detta med Sveriges bästa för ögonen behövs en omförhandling eller andra former av lösningar.

Anf. 5 SOFIA AMLOH (S):

Fru talman! Jag skulle vilja göra en tolkning av det som faktiskt har hänt. Detta har förhandlats i EU under många år. Nu har man landat i den här frågan, som spelar roll för alla kvinnors och medlemsländers möjligheter att få mer jämställda löner och minska lönegapet mellan män och kvinnor på hela den europeiska löne marknaden. Vi har varit med och drivit det här.

Sverige är ett föregångsland. Sverige behöver vara med för att hålla i taktpinnen, driva de här frågorna och

vara det goda exemplet. Sverige har jobbat med löne-revisioner i många år och har gjort det bra.

Löntransparensdirektivet skulle ha spelat roll på den svenska arbetsmarknaden om regeringen hade valt att göra på ett helt annat sätt än vad man föreslog. Det förslaget drog man tillbaka och backade sedan hela vägen till EU. Det gör nu att arbetet stannar upp. Nu får många länder anledning att vänta med att göra någonting för alla kvinnor på den europeiska löne-marknaden. Detta befäster lönegapet. Det driver inte på eller flyttar fram positionerna när regeringen väljer att göra på det här viset.

Det är oerhört upprörande att man inte backar ett steg för att göra om och göra rätt och sedan gå framåt. I stället backar man tillbaka flera års förhandlingar. En massa konservativa länder runt om i Europa får anledning att hålla tillbaka kvinnors löneutveckling. Den här regeringen är med och bidrar till det, och det är inget annat än upprörande, fru talman.

Man kan också välja att göra det på ett annat sätt, vilket jag har redogjort för, när parterna på arbetsmarknaden vet hur det här skulle kunna implementeras. Men regeringen väljer att tolka och övertolka varenda bokstav i EU:s direktiv i stället för att ha gott självförtroende eftersom Sverige är ett av de bästa länderna i de här frågorna.

Man kan välja att tolka direktivet för att uppnå syftet med det på bästa sätt i svensk lagstiftning. Men det saknas politiskt ledarskap för att sätta ned foten när det gäller vad som krävs enligt den tolkningen och faktiskt lägga fram ett förslag på riksdagens bord. Det har regeringen inte gjort. Det finns faktiskt ingenting som kommer i närheten av att utjämna lönegapet i Sverige. Det har ökat, vilket vi redan har fått höra av min kollega.

Vad gör regeringen? Jag har lyssnat på statsrådet tidigare. Vi har haft debatter om ekonomisk jämställdhet. Statsrådet har uttryckt en väldigt stark tro på det här direktivet. Jag har nästan känt att jag har hållit med om att direktivet kommer att spela stor roll om det införs. Den starka tron på att det skulle utjämna de ekonomiska klyftorna inom svensk jämställdhetspolitik kanske var att tillskriva ett direktiv lite väl mycket.

Nu väljer regeringen att inte göra någonting. Efter fyra år har man inte gjort någonting för att minska löneklyftorna. Löneklyftorna ökar. Det är resultatet, kvittot och facit med den här regeringen. Det är oerhört sorgligt.

Anf. 6 EVA LINDH (S):

Fru talman! Lönegapet ökar. Skillnaderna mellan kvinnor och män ökar.

Jämställdhet uppstår inte av sig själv – det vet Socialdemokraterna och Liberalerna. Det krävs politiska prioriteringar. Det krävs kraft. Det krävs också mod. Många gånger – så har det varit i historien, och så är det också i dag – krävs det att politiken går före för att förändra och för att öka jämlikheten och jämställdheten mellan kvinnor och män. Därför är det med sorg man ser att detta inte sker.

Sverige backar. Jag tror att ganska många väljare i Sverige ser det. Jag vet att många har sett att det faktiskt inte har skett några framsteg. De har sett att jämställdheten minskar. Vi ser också något internationellt. Många länder ser med sorg i hjärtat vad som händer i Sverige. De önskar att Sverige ska gå före.

Det här är ett exempel där statsrådet säger att det finns problem. Det är det vi hela tiden får höra. Men varför arbetade man inte för att förbättra detta när det här lades fram? Det är jag nyfiken på att få höra om. Vad har regeringen gjort, och hur har man agerat?

Vi måste minska det osakliga gapet mellan mäns löner och kvinnors löner. Vi behöver öka jämställdheten. Jag har en förhoppning om att statsrådet ska visa det engagemang för jämställdhetsfrågorna som jag tror mig veta finns i grunden. Men vad gör regeringen nu?

Anf. 7 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Tack till ledamöterna Amloh och Lindh för frågorna och inläggen!

Det låter här i kammaren som att Sverige skulle ligga långt efter på jämställdhetsområdet – å ena sidan. Å andra sidan är Sverige föregångslandet. Jag blir inte riktigt klok på de olika budskapen från det parti som ledamöterna representerar.

Sverige är ett av världens mest jämställda länder. Sverige är mycket riktigt ett föregångsland i de här frågorna – ett land som andra länder tar rygg på och som andra länder ser upp till. Sverige hamnar i toppen i de flesta jämställdhetsindex som görs på olika håll inom EU och i andra jämförelser. Det osakliga lönegapet mellan män och kvinnor låg senast på 4,6 procent. I andra EU-länder är det betydligt större.

När vi har den här ledartröjan är det oerhört viktigt att vi tar ansvar och att vi hittar framkomliga vägar som gör att vi kan värna arbetsgivarna och näringslivets förutsättningar, så att det blir en minskad regelbörda, och samtidigt öka insynen och transparensen när det gäller lön för att få bukt med och så småningom utplåna det osakliga lönegapet mellan män och kvinnor.

Det här är ett arbete. Det här är en implementering som Sverige kommer att göra. Jag ser fram emot att vi kan göra det på ett bättre sätt – som är bättre än att jobba med det vi har haft att jobba med fram till dags dato. Jag hyser goda förhoppningar om att vi ska lyckas. Det är flera andra länder som är i samma situation, och vi har en mycket god dialog såväl med dem som med EU-kommissionen.

Det vore allt annat än ansvarigt att, så att säga, tro sig veta att saker och ting ska hålla när man implementerar direktiv. Vi behöver verkligen ha torrt på fötterna. Det är därför regeringen har dragit i bromsen. Det handlar om att vi ska kunna få till en lösning där man skjuter på tidsplanen och som möjliggör en mer flexibel tolkning av direktivet i vissa delar. Det är viktigt för Svenskt Näringsliv. Det är också viktigt för jämställdheten. Stödet för de åtgärder som vi inför behöver vara stort för att de ska ha effekt.

Detta visar erfarenheter. Lönekartläggningarna infördes mycket riktigt under 90-talet. Det var den dåvarande liberala jämställdhetsministern som införde dem i Sverige, under den dåvarande borgerliga regeringens tid.

Vi måste ha stöd också från arbetsmarknadens parter i de tolkningar vi gör när vi inför den här typen av regelverk. Det är därför som vi skyndsamt har den här dialogen med EU, tillsammans med flera andra medlemsländer. Det är nämligen av vikt att vi får det här till stånd så snabbt som möjligt.

Utöver detta har den här regeringen infört en rad reformer inom jämställdhetspolitiken, brett, apropå ledamoten Eva Lindhs tidigare inlägg. Vi har den största jämställdhetspolitiska budgeten inom utgiftsområde 13 som det här landet någonsin har haft. Vi har infört en rad olika reformer, och det är något vi ska fortsätta med.

Anf. 8 SOFIA AMLOH (S):

Fru talman! Ja, på 90-talet var Liberalerna liberaler och hade ambitioner även på det här området, till skillnad från Liberalerna nu. Det jag hör nu är nämligen oerhört ambitionslöst.

Man menar att vi har de här osakliga löneskillnaderna och att de inte är jättestora. Jag hör någon som är ganska nöjd, fru talman.

Den här regeringen har faktiskt haft i stort sett hela mandatperioden på sig. Direktivet var klart våren 2023. Man har inte gjort någonting. Jo, den här utredningen tillsattes. Men sedan har den legat, och så skedde det något för bara ett par månader sedan.

Arbetsmarknadens parter gör faktiskt en helt annan bedömning än regeringen. Svenskt Näringsliv, Sveriges Kommuner och Regioner och arbetstagarparten, fackförbunden, har samma uppfattning. Det är kanske sällan parterna på arbetsmarknaden har det, men i det här fallet är de helt eniga om hur det här ska gå till och om kritiken mot regeringen.

Det förslag som regeringen tog fram och som man sedan drog tillbaka var faktiskt ett historiskt haveri – ett dåligt förslag. Det var bra att man drog tillbaka det förslaget, men alternativet är att komma med ett annat förslag där man har lyssnat på kritiken. Det förmår inte regeringen. Nu ska man backa tillbaka hela vägen till EU och omförhandla någonting. Statsrådet har själv sagt, för bara någon månad sedan, att det inte är görligt.

På vilket sätt agerar regeringen nu för att minska de osakliga löneskillnaderna? Nu handlar det inte längre bara om kvinnor i Sverige och om svensk arbetsmarknad. Det finns risker även på den europeiska arbetsmarknaden. På vilket sätt agerar man för att flytta fram positionerna? Jag vill i alla fall höra om något konkret förslag.

Anf. 9 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Ekonomisk jämställdhet är bra business. Det är någonting som kommer att stärka den svenska konkurrenskraften. Det är ytterst bra för vårt

handelsberoende land att våra företag kan jobba mer med jämställdhet och mångfald. Det är någonting som kommer att ge svarta siffror i resultatet och öka lönsamheten, och detta behöver vi jobba mer aktivt med.

Jag ser fram emot när vi har fått till stånd en bra implementering, för svensk del, av detta direktiv – att det då också kan, så att säga, jobba hand i hand med näringslivet för att öka konkurrenskraften och öka jämställdheten på samma gång.

För att göra det behöver vi se till de svenska förutsättningarna utifrån den svenska arbetsmarknaden, och regeringens bedömning är vi behöver ta ett omtag med EU. Vi har goda förhoppningar om att det kommer att vara lyckosamt och ge bättre förutsättningar för att öka insyn och transparens kopplat till lönedelen.

Den här regeringen genomför en rad olika åtgärder och reformer på jämställdhetsområdet som mäns våld mot kvinnor, unga relationer och en rad saker. Vi har gjort om straffrätten så att utgångspunkten är brottsofferperspektivet. På området ekonomisk jämställdhet har vi gett ett flertal uppdrag till Tillväxtverket för bättre underlag och bättre analys. Vi har även en pågående utredning om den långsiktiga styrningen av den ekonomiska jämställdheten, där flera skarpa förslag kommer inom en månad. Vi har gjort föräldraförsäkringen mer flexibel, vilket möjliggör för både män och kvinnor att kombinera familjebildning med karriär, och så sent som i torsdags fattade vi beslut om att initiera ett arbete om europeisk standardisering för effektivt jämställdhetsarbete.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

§ 7 Svar på interpellation 2025/26:438 om nedläggning av kvinnojourer

Anf. 10 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Sofia Amloh har frågat mig hur jag tänker agera för att kvinnojourer inte ska behöva lägga ned sin viktiga verksamhet.

Jag vill börja med att tacka interpellanten för frågan.

Att mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer, utnyttjande i prostitution och människohandel och hedersrelaterat våld och förtryck ska upphöra är högt prioriterat av regeringen.

Regeringen värdesätter den viktiga verksamhet som kvinnojourerna bedriver både när det gäller brottsofferstödjande verksamhet och de skyddade borden som vissa kvinnojourer bedriver.

När det gäller kvinno- och tjejjourernas brottsofferstödjande verksamhet avsätter regeringen medel till flera bidragsförordningar som de ideella organisationerna kan ansöka om medel från. En sådan bidragsförordning är statsbidraget till kvinno- och tjejjourer och vissa andra ideella organisationer inom brottsofferområdet. Från och med 2026 har regeringen höjt den permanenta nivån till bidragsförordningen från 165

miljoner kronor till 185 miljoner kronor per år, vilket är den högsta permanenta nivån någonsin.

Regeringen är även mån om att kvinno- och tjejjourer fortsatt har förutsättningar att bedriva skyddat boende. Det är socialnämnden som ansvarar för att enskilda som behöver stöd och skydd till följd av hot, våld eller andra övergrepp kan tas emot i ett skyddat boende. Reformen om skyddat boende syftar till att förbättra skyddet för dem som är i behov av skyddat boende och till att stärka barnrättsperspektivet för barn som följer med en vårdnadshavare till ett sådant boende.

Regeringens utgångspunkt i detta sammanhang är den enskildes rätt till stöd, hjälp och skydd vid utsatthet för våld och andra övergrepp. Regeringen har tagit flera initiativ för att underlätta kommuners köp av insatsen skyddat boende från idéburna aktörer, till exempel genom uppdrag till Upphandlingsmyndigheten och ett tillfälligt statsbidrag för kvalitetshöjande åtgärder i skyddade boenden som drivs av ideella organisationer. Avsikten är att i alla avseenden underlätta för de kvinno- och tjejjourer som vill bedriva skyddat boende. Det är dock upp till kommunerna själva att utforma sina upphandlingar och i slutändan välja vilka skyddade boenden de kan placera på.

Den här regeringen har växlat upp det förebyggande arbetet och avsätter mer medel till jämställdhetspolitiken än någon tidigare regering för att förebygga och förhindra mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer, utnyttjande i prostitution och människohandel samt hedersrelaterat våld och förtryck.

Under 2026 har regeringen öronmärkt 640 miljoner kronor till arbetet mot våld och förtryck inom jämställdhetspolitiken. I vårändringsbudgeten för 2026 har regeringen föreslagit ytterligare 20 miljoner kronor och öronmärkt ytterligare medel för att intensifiera arbetet mot mäns våld mot kvinnor. Pengarna föreslås bland annat gå till en nationell kampanj mot dödligt våld mot kvinnor, till att förbättra stödet till våldsutsatta och till att förebygga sexuellt våld.

Sammantaget har regeringen under mandatperioden stärkt stödet till kvinno- och tjejjourer och vissa andra ideella organisationer inom brottsofferområdet så att de ska kunna fortsätta att ge stöd åt våldsutsatta och även bedriva skyddat boende på kommunernas uppdrag för dem som väljer att göra det.

Anf. 11 SOFIA AMLOH (S):

Fru talman! Tack för svaret, statsrådet! Det här är en oerhört viktig fråga, för de yttersta konsekvenserna av ett ojämnt samhälle är ju när kvinnor och barn behöver fly för sina liv. I detta oerhört utsatta läge ska kvinnor och barn kunna lita på att samhället finns där, även om samhället inte har lyckats tidigare.

Fru talman! I december 2024, ungefär i mitten av mandatperioden, stod jag här i kammaren och hade en debatt på området. Då konstaterades i en rad larmrapporter som kom att kommuner inte hade pengar, resurser eller förutsättningar att placera de kvinnor och barn som de såg var i behov av skyddat boende.

Det larmades på flera håll, och man kunde konstatera att landets kommuner under många år hade fått olika former av stödmedel som en del i den nationella strategin mot mäns våld mot kvinnor. Till exempel delade Socialstyrelsen under 2022 ut över 85 miljoner kronor till kommunerna för att utveckla arbetet med strategin mot våld i nära relationer, men 2023 tilldelades myndigheten inte några uppdrag eller utvecklingsmedel av regeringen.

Det här får effekter. Det får konsekvenser. Jag konstaterade även då att samtidigt som den nya lagen om tillståndsplikt för att bedriva skyddat boende trädde i kraft uteblev finansieringen till kommunerna. På SKR, Sveriges Kommuner och Regioner, hade man samtidigt ett kvinnofridsprojekt som handlade just om att stötta socialsekreterare och verksamheter i omställningen, men i stället för att stötta omställningen till den nya lagstiftningen lades detta projekt ned.

Nu får vi fortsatta larmrapporter om hur fel lagstiftningen slår, hur boenden får lägga ned och hur kvinnor och barn inte blir placerade. Hur ser regeringen på det, och varför gör man inte något mer åt det när faktum kvarstår?

Anf. 12 IDA EKEROTH CLAUSSON (S):

Fru talman! Tack till Sofia Amløh för en väldigt viktig interpellation!

Statsrådet gav ett långt svar, men vad var det egentligen för svar som ledamoten Amløh fick på sin fråga om att kvinnojourer inte ska behöva lägga ned sin verksamhet? Inte mycket alls.

De senaste åren har 37 skyddade boenden tvingats stänga på grund av höjda utgifter till följd av inflationen och för att kostnader har tillkommit på grund av den nya tillståndsplikten. Det här har lett till att skyddet för våldsutsatta kvinnor har försvagats på flera håll runt om i landet. Under samma tidsperiod har 25 kvinnor dödats av en nuvarande eller tidigare partner.

När ideella kvinnojourer som bär ett stort ansvar slås ut är det inte bara verksamheter som försvinner utan också kvinnors sista skydd.

Bakom varje stängd dörr finns kvinnor och barn som förlorat sin möjlighet att fly våld. Den här situationen kräver såklart åtgärder. Skyddade boenden ska hålla hög kvalitet, och de ska ha rätt kompetens.

Tillståndsplikten är viktig. Den höjer kvaliteten, och den stänger ute oseriösa aktörer. Men införandet har inte fungerat tillräckligt bra.

Organisationen Unizon vittnar om att kvinnor och barn inte får plats på boenden.

Vi socialdemokrater vill avsätta 100 miljoner kronor till kvinnojourer för att stärka deras verksamhet och säkerställa tillgången till skyddade boenden. Syftet är att snabbt förbättra situationen för både jourerna och de kvinnor och barn som behöver skydd. Av de pengarna går 50 miljoner till en akut förstärkning av verksamheten för att ge dem möjlighet att möta de skärpta kraven, och 45 miljoner går till kvinnojourernas förebyggande, uppsökande och samverkande verksamhet, till exempel utbildningsinsatser i skolor, stöd

till äldre kvinnor genom så kallade tantjourer och arbete mot prostitution, människohandel och sexuell exploatering. Vi avsätter 5 miljoner till att se över lagstiftningen och förenkla och förkorta tillståndsprocessen.

Vi ser att själva grunden för skyddet av kvinnor som utsätts för våld hotas. Ett stöd behövs här och nu, och det ska gå direkt till kvinnojourerna. Två år efter det att lagen infördes kan vi se att det fortfarande finns jourer som inte har blivit handlagda. Jag vill därför fråga statsrådet om hon tycker att detta är rimligt.

Anf. 13 SANNA BACKESKOG (S):

Fru talman! Tack till jämställdhetsministern, som debatterar den här frågan med oss i dag! Tack till Sofia Amloh för en otroligt viktig fråga! Den är faktiskt livsviktig.

När jag satt på tåget på väg hit i dag läste jag en artikel i Sydsvenskan, publicerad i morse, som jag kände att jag måste ta upp nu. Det står: "Kvinnajouren kan tvingas stänga efter miss av Socialstyrelsen. En räknemiss gör att två kvinnojourer i Malmö blir av med flera miljoner i stöd. Trots att de gjort allt rätt måste de vänta till nästa söktillfälle – om två år. 'Vi kan tvingas stänga, säger ... Kvinnofrid Malmö.'"

Det här handlar alltså om att den mänskliga faktorn har varit framme. Plötsligt hade Malmö Barn- och Kvinnojour blivit av med totalt 2,6 miljoner och Kvinnofrid Malmö 600 000 kronor. Det är verksamheter som redan i dag uppger att de har fler kvinnor som söker stöd och skydd än vad de har förutsättningar att hjälpa. Nu är jourerna plötsligt nedläggningshotade.

Socialstyrelsen erkänner sitt misstag men säger också att de pengar de har att fördela – de som jämställdhetsministern nämnde tidigare – är slut. Man får alltså vänta två år. Jag förstår att den här nyheten kom i dag, men jag vill ändå passa på att fråga jämställdhetsministern om hon är beredd att överväga att prioritera annorlunda så att det fort kan sättas in ett stöd till dem som har blivit extra drabbade av den mänskliga faktorn.

Kvinnajourerna behövs. Sveriges kvinnojourer har över 50 års erfarenhet av att stötta och rädda livet på våldsutsatta kvinnor och deras barn. Dessutom skulle jag vilja säga att civilsamhället generellt är en grundbult i en livskraftig demokrati. Landets kvinnojourer är viktiga för stödet till de enskilda våldsutsatta, men de är också viktiga ur ett opinionsdrivande och folkbildande perspektiv.

Jag kan ta kvinnajouren i min kommun, Gävle, Blåkllockan, som exempel. Bara några av de aktiviteter som de gjorde förra året var stödsamtal till våldsutsatta, att ge stöd i kontakter med myndigheter och hjälp med det praktiska, en systerskapsgrupp, att genomföra manifestationer och att skriva debattartiklar. De agerade blåslampa på både kommun och lagstiftare och anordnade kunskaphöjande konferenser för medarbetare i kommunen. Tantjouren Rigmor driver en viktig verksamhet och deltar även i seniormässor och träffar socialnämnden och pratar om våld i äldres

parrelationer. Tjejjouren har sin stödchatt och läger för unga tjejer. Machofabriken arbetar i skolorna.

I landets kvinnojourer finns mycket kompetenta medarbetare och ideellt engagerade personer. Det är människor som förstår våldets dynamik och inser att det inte handlar om konflikter eller samarbetsproblem utan om makt, kön och våld.

Våra kvinnojourer behövs. Många har det tufft. Blåkllockans skyddade boende ligger nu vilande, precis som alla andra kvinnojourer drivna skyddade boenden i mitt län Gävleborg.

Vi ser att under de senaste åren har allt färre kvinnor och barn fått skydd i de skyddade boendena, trots att behovet inte har minskat. Den extra byråkratiska bördan med Ivos tillståndsplikt har inneburit dödsstöten för många ideellt drivna skyddade boenden. Jag vill be jämställdhetsministern att lyssna på Unizon och Roks och se alla de kvinnor ute i landet som kämpar lokalt för att rädda livet på kvinnor och barn men också för att öka kunskapen och kraften hos oss alla.

Anf. 14 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Tack till ledamoten Sofia Amloh för möjligheten att debattera de här viktiga frågorna! Tack också till ledamöterna Ida Ekeröth Clausson och Sanna Backeskog för frågor och inlägg i debatten!

Jag instämmer i alla tre ledamöters huvudandemening. Det här är helt centrala, oerhört viktiga och prioriterade frågor att fortsätta jobba stenhårt med. Det har jag gjort sedan jag tillträdde för drygt ett år sedan, och det tänker jag fortsätta med.

Jag blir dock återigen något fundersam över ledamöternas något olika inlägg kopplade till tillståndsplikten och huruvida det är något eftersträvt eller – som ledamoten Backeskog nu senast uttryckte det – om det innebär dödsstöten för kvinnojourerna. Jag önskar förtydliganden av var Socialdemokraterna egentligen står.

Vi behöver ha ordning och reda när det handlar om skyddade boenden. Det behöver finnas kriterier och krav, men jag följer implementeringen av den här reformen mycket noga. Jag lyssnar också mycket till Unizon, Roks och andra organisationer och de farhågor som de lyfter fram.

Det kommer inom kort flera utvärderingar kopplade till den här frågan. Regeringen har också tillsatt särskilda riktade utredningar hos Statskontoret och gett andra uppdrag för att se var det går att skruva så att effekterna blir de åsyftade, som vi alla röstade för i riksdagen när regeringen initierade och gick fram med den här reformen. Det är viktigt att de verkligen kommer på plats.

Det är dock också viktigt att ha i åtanke att i frågan om upphandling av skyddat boende och de krav som ställs, med Ivo som tillsynsmyndighet och regelverket i form av den nya socialtjänstlagstiftningen, är kommunerna en del.

Det gläder mig att detta är en prioriterad fråga även för Socialdemokraterna. Jag önskar att de kunde lägga

lite mer tryck på sina partikollegor runt om i kommunerna, som också behöver prioritera den. Det är en kommunal angelägenhet, och prioriteringen och styrningen av de här frågorna behöver den politiska ledningen i kommunerna göra. Det vet SKR mycket väl om. Jag hade önskat lite större engagemang från SKR:s sida.

Regeringen tillförde statsstöd till kommunerna vid införandet av den här reformen. Kommunerna hade naturligtvis önskat mer, men samtidigt ser vi att på totalen har kommunerna – med det extra stöd man har fått från regeringen – goda förutsättningar att faktiskt genomföra den här prioriteringen i kommunernas budget, där detta ligger.

Jag utesluter inte att vi får följa implementeringen också när det gäller finansieringsfrågan, men jag efterlyser ett ökat engagemang från kommunernas sida när det gäller upphandling av de idéburna jourerna. Det finns ett mycket väl utformat stödunderlag från Upphandlingsmyndigheten, som inte heller det används av kommunerna i tillräcklig utsträckning. Här finns alla möjligheter till bättring för att främja de idéburna skyddade boendena.

Anf. 15 SOFIA AMLOH (S):

Fru talman! Jag tror egentligen att statsrådet har hyfsad koll på var vi står när det gäller tillståndsplikten och lagstiftningen. Men bara för att göra det väldigt tydligt för alla: Det är vi som har tagit initiativ till en utredning som har legat till grund för lagstiftningen. Det gjorde vi under vår mandatperiod, för att få rätsida på det hela. Vi såg att man började implementera en privatisering av kvinnojoursverksamheten och kvinnofridsarbetet, som började genomsyras av det. Det var bakgrunden till utredningen.

Efter regeringsskiftet valde den regering som tillträdde att titta på utredningen och ta ut delar och tolka dem och sedan utforma en lagstiftning som kanske inte har fått de effekter som vi såg behov av.

Det kan hända att även den bästa regering genomför lagstiftning som kanske inte får precis det utfall som man har tänkt, men då får man göra om och göra rätt. Det ligger i sakens natur att man i så fall behöver göra det.

Den här regeringen säger att man ska följa frågan. Det har man gjort i flera år, under tiden som konsekvenserna rullar på. Vi från Socialdemokraterna har sagt: Oj, oj, oj, det här ser inte ut att landa helt väl. Det blir oerhörda konsekvenser av hur lagstiftningen formades och hur den nu implementeras.

Vi har därför tryckt på regeringen och talat om att utvärderingen måste göras skyndsamt, mycket tidigare än vad man själv föreslagit. Som mina kollegor tidigare redogjorde för har vi till och med avsatt pengar i budgeten för en översyn av lagstiftningen. Vi har påtalat de här bristerna. Vi hade ett annat syfte med lagstiftningen än den implementering och de konsekvenser av den som vi nu ser.

Bara för att vara väldigt tydlig har vi kanske haft lite olika förfaranden och annan hantering. Jag vet inte

riktigt vad regeringens syfte är med tillståndsplikten och att man låter konsekvenserna rulla på. Det är en del av min fråga.

Statsrådet tog upp att kommunerna absolut behöver ta vid kvinnofridsarbetet, fru talman, och man kan absolut vara kritisk till SKR, som statsrådet är. Men här har man själv varit med och låtit bli att finansiera stödinsatser för socialsekreterare så att de ska kunna ta emot sådan lagstiftning, stödinsatser och så vidare.

Det finns kommuner som säger att pengarna har tagit slut och att de tog slut i oktober. Vissa år har pengarna tagit slut ännu tidigare för det som kommunerna behöver få finansiering för från regeringen. Jag hoppas att vi är överens om att de behöver detta.

Här tycker jag att statsrådet behöver svara tydligt. Vilket ansvar lägger man här på kommunerna om de inte får finansiering och stöd till olika projekt? Dessa utvecklingsmedel från SKR är något de har haft under många år. Varför har man tagit bort dem och tagit bort uppdraget att hjälpa kommuner i det här arbetet?

Slutligen undrar jag hur långt den här nedmonteringen ska gå. Nästan 40 kvinnojourer har blivit nedlagda. Hur många ytterligare ska det bli innan regeringen väljer att agera? Att följa frågan är inte att agera. Det är att titta på.

Anf. 16 IDA EKEROTH CLAUSSON (S):

Fru talman! Mäns våld mot kvinnor är en livsfarlig epidemi som utgör det yttersta beviset på ett ojämställt samhälle. Den farligaste platsen för kvinnor är det egna hemmet. Statsrådet har talat sig varm om allt jämställdhetsarbete den här regeringen gör, vilket jag till viss del ställer mig frågande till.

På dagens skatteutskott lade Socialdemokraterna fram ett förslag till utskottsinitiativ om att regeringen omedelbart bör hantera frågan om att stoppa exploatering av människor i prostitution. Regeringen bör också ta fram förslag på hur sådana riktlinjer skulle kunna se ut så att personer som deltar i exitprogram inte ska behöva skatta för den betalning de får när de utsätts för sexualiserat våld och sexköp. Statsrådets partikamrater och övriga från Tidöpartierna röstade dock ned förslaget.

Frågan om skatt på prostitution har återigen blivit aktuell efter det så kallade svenska Pelicotfallet. En kvinna i Västernorrland tvingades sälja sex. Den som tvingade henne var hennes man, en före detta gängmedlem. Efter att kvinnan lyckats ta sig loss från mannen, hennes hallick, har hon behövt betala en skatteskuld till Skatteverket för försäljning av sexuella tjänster. Är det så här vi vill ha det?

Flera EU-länder har så kallade exitprogram för att möjliggöra för kvinnor att kunna komma ur prostitution. Sådana exitprogram har även utretts i Sverige. Ett verktyg kan vara att erbjuda avskrivning eller nedskrivning av skatteskulder.

En regering som talar sig varm för att växla upp det förebyggande arbetet och förhindra mäns våld mot kvinnor borde göra mer. Ett jämställt samhälle borde stå på kvinnors sida.

Anf. 17 SANNA BACKESKOG (S):

Fru talman! Jag tror att vi kan enas om en del saker här.

För det första: Det pågår en marknadsiering av de skyddade boendena. Risken är att vi snart ser samma konsekvenser som i HVB-hemshaveriet.

För det andra: Intentionerna med tillståndsplikten till skyddade boenden var dock rätt. Intentionerna var att säkra kvaliteten och likvärdigheten över landet och öka stödet och skyddet till barn och kvinnor samtidigt som de oseriösa aktörerna stängs ute. Men implementeringen är dålig.

Jag tänker på kvinnojouren i Jämtland som har fått vänta i 20 månader på sitt tillstånd. Nu ger Ivo ett nekande besked. Man räknar inte med föreståndarens totala erfarenhet och utbildningar i beslutet, och man slår ned på alkoholförbudet i utrymmena.

Varför många kvinnojouurer, däribland Talita, Kvinnojouren Maggan och Frälsningsarméns kvinnojouren, väljer att erbjuda kvinnor och barn en alkoholfri zon när de har varit våldsutsatta i sitt eget hem eller utsatta för prostitution och människohandel tycker jag inte är svårt att räkna ut. Här skulle vi kunna enas om ett ökat förtroende för civilsamhället och för deras erfarenhet av att driva skyddade boenden.

Lagstiftningen behöver ses över och anpassas. Implementeringen behöver bli bättre. Det borde vi kunna enas om. Men det vi också borde kunna enas om är att det är lite märkligt nu. Ni säger att ni avsätter 20 miljoner till en kampanj om våld. Det är viktigt. Men ni avsätter cirka 70 miljoner till att ersätta kommunerna när de placerar avhoppare från gängkriminalitet i skyddade boenden.

Kvinnourens skyddade boenden läggs ned, och år 2024 fick kommunerna ersättning för i genomsnitt 80 procent av sina kostnader för avhoppare. Färre våldsutsatta kvinnor och barn får skydd trots att behovet inte har minskat. Det kan vi nog enas om är märkligt.

Anf. 18 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Stort tack till ledamöterna Amloh, Ekeröth Clausson och Backeskog för frågor och inlägg i debatten!

Den här regeringen har vidtagit en rad olika reformer som alla syftar till att få mäns våld mot kvinnor att upphöra. Det sker bland annat genom den stora straffomläggningen med straffrättsliga förändringar, lagskärpningar och ny lagstiftning som riktar sig mot gärningsmännen till skydd för brottsoffren. Det handlar om skärpta straff vid grova våldtäkter och utökad lagstiftning beträffande kontaktförbud. Det tillkommer också en rad nya lagstiftningsområden, som kriminalisering av psykiskt våld, där bland annat ekonomiskt våld, ingår, för att ta några exempel.

Ett annat område där vi också har skärpt och utökat lagstiftningen är köp av sexuell handling – vi har ändrat uttrycket från ”tjänst” till ”handling” eftersom det inte är att betrakta som en tjänst. Sverige var först med

en sexköpslag där vi kriminaliserar den som köper en sexuell handling men inte den som är i en så sårbar situation att prostitution och försäljning av sexuell handling blir den enda utvägen. Jag var för bara några veckor sedan inbjuden av den franska jämställdhetsministern för att prata i samband med tioårsjubileet av deras motsvarighet till lagen – de hade tittat på Sverige och vårt införande av detta.

Jag och regeringen arbetar för närvarande med en handlingsplan mot prostitution, människohandel och sexuell exploatering. Vi har vidtagit en rad åtgärder och reformer för att öka stödet i anslutning till dessa frågor. Jag ser fram emot att presentera handlingsplanen inom kort.

Detta område rör många delar, men det är helt centralt att vi kan komma vidare. Det finns inget som är så viktigt som att se till att mäns våld mot kvinnor upphör. Statsministern och vi i regeringen har också inrättat ett övergripande råd för kvinnofrid, med nollvisionen som ledstäng. Vi har presenterat en ny tioårig nationell strategi med inriktningen att våldet inte bara ska hanteras. Kvinnor ska skyddas och få det stöd de behöver, men våldet ska inte bara hanteras; det måste upphöra. Det måste vara vår absoluta ambition att, såväl på det straffrättsliga området som längs hela samhällskedjan, se till att vi kan komma åt alla delar av detta. Därför har vi också ökat resurserna för det förebyggande arbetet, exempelvis arbetet med Preventell, för att få sexualförbrytare att upphöra med den typ av brott som de begår.

Detta är ett brett arbete, och det är helt centralt att det kan fortsätta. Jag är tacksam för ledamöternas engagemang i frågan.

Anf. 19 SOFIA AMLOH (S):

Fru talman! Den här debatten har handlat om den situation som svenskt kvinnofridsarbete och kvinnojouren befinner sig i och har befunnit sig i sedan en tid tillbaka. Detta grundar sig i förutsättningarna i kommunerna när det gäller kvinnojurens verksamhet och vara eller icke vara. Vi ser att många läggs ned. Vi får rapport efter rapport som larmar om den förvärrade situationen – om att det finns delar av Sverige som faktiskt inte längre har några kvinnojouurer kvar, utan de har lagts ned.

Detta pågår fortsatt. Det har inte gjorts några förändringar för att problemet ska upphöra, varken när det gäller finansiering till kommuner i tillräcklig utsträckning eller, för den delen, när det gäller att se över lagstiftningen.

När det handlar om att placera gängkriminella för att lyfta dem ur den miljön finns det pengar, som vi fick höra tidigare i debatten. Men när man behöver lyfta kvinnor och barn ur våldsamma relationer och placera dem för att rädda deras liv är pengarna slut när de är slut. Vi tycker självklart att det är jätteviktigt och att det är helt rätt; vi ska alltid skapa förutsättningar för en andra chans för dem som behöver kliva ur kriminalitet. Men det måste vi också göra för dessa kvinnor och barn.

För mig blir detta väldigt tydligt när jag har en rapport på mitt bord där det i rubriken står att våldet blir grövre men färre får skydd. Det är alarmerande att det är så få barn och kvinnor på skyddade boenden, och det beror inte på att det inte behövs utan på att det inte fungerar. Detta är jämställdhetsministern ansvarig för, och jag har hört väldigt lite om vad man gör som faktiskt får effekt.

Anf. 20 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L):

Fru talman! Det är oerhört viktigt att de kvinnor som behöver stöd och hjälp och också skydd från män som slår eller utgör hot om livsfara ska få det. Det är också därför den här reformen, som initierades under Socialdemokraterna med en utredning kopplad till den nya socialtjänstlagen, är så viktig. Det är oerhört viktigt att vi kan analysera hur den har fallit ut och att vi kan skruva där det behövs för att se till att vi fortsatt kan främja idéburen verksamhet när det gäller de skyddade boendena.

Här har kommunerna ett mycket stort ansvar – jag vill vara väldigt tydlig med det. Min bild är inte att kommunerna prioriterar att ta emot det stöd och den hjälp från Upphandlingsmyndigheten som den här regeringen gav den i uppdrag att erbjuda för att upphandling av idéburen verksamhet ska kunna prioriteras när det gäller kommunernas skyddade boenden.

I dag bedrivs ungefär 47 procent av de skyddade boendena i privat regi, och 46 procent bedrivs som idéburna verksamheter. De egna kommunala boendena, där man har dem inom förvaltningen, utgör ungefär 7 procent av samtliga boenden i Sverige. Kommunerna har ett ansvar för hur det ser ut, och man har ett ansvar för finansieringen. Regeringen har tillfört medel. Jag utesluter inte att vi behöver skruva också på finansieringsfrågorna, men vi har alltså tillfört medel till kommunerna. I kommunernas budgetar finns det på totalen utrymme att prioritera detta.

Vi har också höjt bidragen till idéburen verksamhet upp till 185 miljoner kronor, ett rekordstort bidrag, som fördelas av Socialstyrelsen. Jag kan inte svara på hur bedömningarna faller ut i enskilda fall, men på totalen har regeringen ökat finansieringen till de idéburna kvinnojourerna, och det tänker vi fortsätta med. Det är helt centralt även framöver.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

§ 8 Bordläggning

Följande dokument anmäldes och bordlades:
Proposition
2025/26:255 Stickprovsinsamling av uppgifter om hushållens skulder

Motioner
med anledning av prop. 2025/26:99 Vårändringsbudget för 2026

2025/26:4100 av Magdalena Andersson m.fl. (S)

med anledning av prop. 2025/26:217 Ett utökat straffrättsligt tjänstemannaansvar
2025/26:4099 av Teresa Carvalho m.fl. (S)
2025/26:4107 av Samuel Gonzalez Westling m.fl. (V)
2025/26:4112 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C)
2025/26:4116 av Mats Berglund m.fl. (MP)
2025/26:4123 av Daniel Riazat m.fl. (-)

med anledning av prop. 2025/26:218 Dubbla straff för brott i kriminella nätverk och skärpta straffskalor
2025/26:4111 av Ulrika Liljeberg m.fl. (C)
2025/26:4114 av Ulrika Westerlund m.fl. (MP)
2025/26:4119 av Nooshi Dadgostar m.fl. (V)
2025/26:4121 av Lorena Delgado Varas m.fl. (-)

med anledning av prop. 2025/26:230 Ersättning vid rådhetsinskränkningar till följd av artskyddet
2025/26:4113 av Helena Lindahl m.fl. (C)
2025/26:4117 av Rebecka Le Moine m.fl. (MP)

med anledning av prop. 2025/26:239 Vindkraft i kommuner
2025/26:4104 av Birger Lahti m.fl. (V)
2025/26:4126 av Fredrik Olovsson m.fl. (S)
2025/26:4132 av Linus Lakso m.fl. (MP)
2025/26:4137 av Rickard Nordin m.fl. (C)

med anledning av prop. 2025/26:240 Nya lagar om elsystemet
2025/26:4129 av Fredrik Olovsson m.fl. (S)
2025/26:4130 av Linus Lakso m.fl. (MP)
2025/26:4138 av Rickard Nordin m.fl. (C)

med anledning av prop. 2025/26:243 Förbättrade regler för svensk tonnagebeskattning
2025/26:4128 av Niklas Karlsson m.fl. (S)

med anledning av skr. 2025/26:241 Riksrevisionens rapport om tillämpningen av det finanspolitiska ramverket 2025
2025/26:4109 av Martin Ådahl (C)

med anledning av skr. 2025/26:245 Frihet från våld, förtryck och utnyttjande – En nationell strategi mot mäns våld mot kvinnor, våld i nära relationer, utnyttjande i prostitution och människohandel samt hedersrelaterat våld och förtryck
2025/26:4133 av Lorena Delgado Varas m.fl. (-)
2025/26:4140 av Helena Vilhelmsson m.fl. (C)

Justitiekommitténs betänkande
2025/26:JuU30 Frihetsberövande påföljder för barn och unga

§ 9 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 30 april

2025/26:460 Statens kulturarv och bidragsfastigheternas underhåll

av *Pia Trollehjelm* (SD)
till kulturminister Parisa Liljestrand (M)

2025/26:461 Insatser för den svenska rymdbranschen

av *Mats Wiking* (S)
till gymnasie-, högskole- och forskningsminister Lotta Edholm (L)

den 4 maj

2025/26:462 Skatt på bekämpningsmedel

av *Monica Haider* (S)
till finansminister Elisabeth Svantesson (M)

2025/26:463 Effekter för Östergötland av ändrad sträckning av Ostlänken

av *Eva Lindh* (S)
till infrastruktur- och bostadsminister Andreas Carlson (KD)

§ 10 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 30 april

2025/26:768 Förbud mot turbokyccklingar

av *Rebecka Le Moine* (MP)
till landsbygdsminister Peter Kullgren (KD)

2025/26:769 Handlingsplan för genomförandet av den nationella strategin inom området psykisk hälsa och suicidprevention

av *Anna Vikström* (S)
till socialminister Jakob Forssmed (KD)

2025/26:770 Avtal för vårdvetenskaplig utbildning, lärande och forskning (Vulf)

av *Anna Vikström* (S)
till sjukvårdsminister Elisabet Lann (KD)

2025/26:771 Ändrade jakttider för älg

av *Malin Larsson* (S)
till landsbygdsminister Peter Kullgren (KD)

2025/26:772 Ukraina och bistånd

av *Johnny Svedin* (SD)
till bistånds- och utrikesminister Benjamin Dousa (M)

2025/26:773 Mäklares ansvar och köparens skydd vid fastighetsaffärer

av *Denis Begic* (S)
till justitieminister Gunnar Strömmer (M)

2025/26:774 Kreditgarantier för lån till anordnande av nya bostäder

av *Markus Kallifatides* (S)
till infrastruktur- och bostadsminister Andreas Carlson (KD)

2025/26:775 Fattigdom bland ensamstående föräldrar

av *Fredrik Lundh Sammeli* (S)
till socialminister Jakob Forssmed (KD)

2025/26:776 Anmälning av arbetsskador till Försäkringskassan

av *Adrian Magnusson* (S)
till äldre- och socialförsäkringsminister Anna Tenje (M)

2025/26:777 Verksamheten vid Statens museer för världskultur

av *Mats Berglund* (MP)
till kulturminister Parisa Liljestrand (M)

2025/26:778 Nekad mammografi på grund av grav funktionsnedsättning

av *Ewa Pihl Krabbe* (S)
till sjukvårdsminister Elisabet Lann (KD)

den 4 maj

2025/26:779 Utbildning även för den som inte är långtidsarbetslös

av *Martina Johansson* (C)
till arbetsmarknadsminister och vikarierande klimat- och miljöminister Johan Britz (L)

2025/26:780 Investeringar i svenska biodrivmedel

av *Isak From* (S)
till energi- och näringsminister Ebba Busch (KD)

§ 11 Anmälan om skriftliga svar på frågor

Skriftliga svar på följande frågor hade kommit in:

den 4 maj

2025/26:748 Den frihetsberövade svenske medborgaren Christophe Sahabo i Burundi

av *Olle Thorell* (S)
till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

2025/26:752 Återkallande av överflygningsstillstånd

av *Björn Söder* (SD)
till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

2025/26:753 Åtgärder för att ryska soldater inte ska få visum till EU

av *Björn Söder* (SD)
till utrikesminister Maria Malmer Stenergard (M)

§ 12 Kammaren åtskildes kl. 14.08.

Sammanträdet leddes av tredje vice talmannen.

Innehållsförteckning

§ 1	Justering av protokoll.....	1
§ 2	Meddelande om frågestund.....	1
§ 3	Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....	1
§ 4	Ärenden för hänvisning till utskott.....	1
§ 5	Ärenden för bordläggning.....	1
§ 6	Svar på interpellation 2025/26:437 om lönetransparensdirektivet.....	2
	Anf. 1 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	2
	Anf. 2 SOFIA AMLOH (S).....	2
	Anf. 3 EVA LINDH (S).....	3
	Anf. 4 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	3
	Anf. 5 SOFIA AMLOH (S).....	3
	Anf. 6 EVA LINDH (S).....	4
	Anf. 7 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	4
	Anf. 8 SOFIA AMLOH (S).....	5
	Anf. 9 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	5
§ 7	Svar på interpellation 2025/26:438 om nedläggning av kvinnojourer.....	5
	Anf. 10 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	5
	Anf. 11 SOFIA AMLOH (S).....	6
	Anf. 12 IDA EKEROTH CLAUSSEON (S).....	6
	Anf. 13 SANNA BACKESKOG (S).....	7
	Anf. 14 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	7
	Anf. 15 SOFIA AMLOH (S).....	8
	Anf. 16 IDA EKEROTH CLAUSSEON (S).....	8
	Anf. 17 SANNA BACKESKOG (S).....	9
	Anf. 18 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	9
	Anf. 19 SOFIA AMLOH (S).....	9
	Anf. 20 Jämställdhetsminister NINA LARSSON (L).....	10
§ 8	Bordläggning.....	10
§ 9	Anmälan om interpellationer.....	10
§ 10	Anmälan om frågor för skriftliga svar.....	11
§ 11	Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	11
§ 12	Kammaren åtskildes kl. 14.08.....	11